

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo Udruženja Jugoslov. Učiteljstva — Poverjeništvo Ljubljana.

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovariša v Ljubljani, Frančiškanska ul. 6.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljatve je pošiljati franko.

Učiteljski Tovariš izhaja vsak četrtek pop. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.

Za neorganizirane 40—Din, za naročnike v inozemstvu 60—Din letno. Posamezna številka po 1—Din.

Za reklamne novice, pojasnila, poslana, razpisne služb je plačati po 1 Din za vsako peti-vrst. Priloge stanejo poleg poštnine še 25 Din.

Telefon uredništva štev. 312.

Za oznalila je plačati od enostolpe petit-vrste, če se tiska enkrat 1 Din. Iščerpati davek posebej.

Oznalila sprejema upravnštvo lista.

Članstvo ljubljanskega Poverjeništva UJU ima s članarino tudi že plačano naročnino, torej ni treba članstvu naročnine posebe plačevati.

Naročnino, reklamacije, t. j. vse administrativne stvari, je pošiljati samo na naslov:

Upravnštvo Učiteljskega Tovariša v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6/I.

Poštni čekovni urad št. 11.197.

Reklamacije so proste poštnine.

Volitve zastopnikov osnovnošolskega in meščansko-šolskega učiteljstva v višji šolski svet.

Na temelju razpisa pokrajinske uprave oddelka za prosveto, s katerim so razpisane nove volitve naših zastopnikov v višji šolski svet, pozivljamo vse tovariše in tovarišice, organizirane v UJU poverjeništvo Ljubljana, da volijo disciplinirano naše kandidate, ki jih je postavil širji sosvet na svoji seji dne 28. decembra 1922 s soglasnim sklepom ob navzočnosti predsednikov oziroma delegatov vseh okrajnih učiteljskih društev.

Vsak volilni upravičenec voli na podlagi naredbe po dva zastopnika kot člena in po dva zastopnika kot namestnika.

Širji sosvet je na svoji seji posebno povedaril princip, da je smatrati namestnik(ce) popolnoma ravnopravnim pravim članom, ker imajo vsak čas pravico vstopiti za svoje člane na seje višjega šolskega sveta in je zato potreba samo sporazuma med članom in namestnikom(-co).

Naša organizacija izvršuje sklep širjega sosveta in določa za razpisane volitve 3 voilna okrožja, zato določa porazdelitev voilnih upravičencev nastopno:

Tovarišice in tovariši okrajnih učiteljskih društev:

Mežiška dolina. Marnberk, Maribor (okolica), Maribor (mesto), Sv. Lenart, Ljutomer, Murska Sobota, Dolenja Lendova, Ormož, Ptuj, Slovenjgradec in Konjice

zapišejo na glasovnice:

Člana: 1. TOMAŽIČ IVAN, nadučitelj v Mariboru.

2. GNUS ANTON, šolski ravnatelj na Dolu pri Hrastniku.

Namestnika: 1. GODEC MARIJA, učiteljica v Limbušu ob Dravi.

2. MIKLAVČICEVA JAJNA, nadučiteljica v Kranju.

Tovarišice in tovariši okrajnih učiteljskih društev:

Šmarje - Rogatec, Šoštanj, Slovenska Bistrica, Gornji Grad, Savinjsko, Celje, Laško, Kozje, Brežice - Sevnica, Krško, Novo mesto in Litija

zapišejo na glasovnice:

Člana: 1. GNUS ANTON, šolski ravnatelj na Dolu pri Hrastniku.

2. JELENC LUKA, ravnatelj meščanske šole v Ljubljani.

Namestnika: 1. MIKLAVČICEVA JAJNA, nadučiteljica v Kranju.

2. WASCHTE ILKA, strokovna učiteljica v Ljubljani.

Tovarišice in tovariši okrajnih učiteljskih društev:

Kočevje, Logatec, Ljubljana (okolica), Ljubljana (mesto), Radovljica, Kranj, Kamnik in Črnomelj

zapišejo na glasovnice:

Člana: 1. JELENC LUKA, ravnatelj meščanske šole v Ljubljani.

2. TOMAŽIČ IVAN, nadučitelj v Mariboru

Namestnika: 1. WASCHTE ILKA, strokovna učiteljica v Ljubljani.

2. GODEC MARIJA, učiteljica v Limbušu ob Dravi.

Pozivljamo vse tovariše in tovariše, da izpolnijo svoje glasovnice natanko v zgoraj navedenem redu in da se ravnačno in vestno po izdanih predpisih in določenih okrožjih ter tako priomorejo, da se ne izgubi noben naš glas.

Kandidate volimo brez ozira na to, kateremu delu Slovenije dripadajo. Izvo-

leni od nas vseh, bodo zastopali tudi v višjem šolskem svetu interese nas vseh!

Ker nastopamo na volitvah disciplinirano v interesu ugleda in koristi svojega

Udruženje Jugoslovanskega Učiteljstva v Beogradu, poverjeništvo Ljubljana,

dne 10. januarja 1923.

Rudolf Dostal,
strokovni tajnik.

Mirko Fegic,
glavni blagajnik.

Ivan Dimnik,
urednik »Uč. Tov.«

Pred volitvami naših zastopnikov.

Nahajamo se pred volitvami učiteljskih zastopnikov v višjem šolskem svetu.

Poleg zaupanja in časti, nalaga to zastopstvo tudi mnogo dela, odgovornosti in vsestranske informirnosti na vseh polih našega stanu in šolstva, tako da ni biti latko dober zastopnik v tej korporaciji. Naši zastopniki so se trudili, da so šli vselej informirani na sejo; pred vsako sejo so imeli še posebej predposvetovanje, da so dobili še kake informacije o posameznih točkah, da so se zedinili za enoten nastop in so pridobili za posamezne slučaje tudi druge člane (neučitelje) višega šolskega sveta, v korist celot in v korist voedincev.

Najtežji del njihovih odgovornosti in odločitev so bile personalije. Ustreči vsem za eno samo mesto ni mogoče! Ozirali so se zato na direktive in načela, ki jih je za imenovanje določala naša organizacija in ki jih je predlagalo učiteljstvo potom svojih okrajnih učiteljskih društev.

Morda kdo ni bil zadovoljen s to ali ono odločitvijo višega šolskega sveta! Vali krivdo in vso odgovornost zaradi tege na ne! Vpraša naj dotičnik najprej samega sebe: ali jih je dovoljno informiral o dotičnem slučaju in ako je sploh kai storil v to, da se jim objektivno pojasni slučaj in zahtevo?

Iz časti in pravice, ki smo jih dali našim zastopnikom, izhaia tudi njihova dolžnost, da se informirajo za posamezne slučaje. Da, res je! Toda tudi iz naših pravic, da zahtevamo od njih, izhaia naša dolžnost, da jih sami prej informiramo in im priomoremo do čim objektivnejše izvršitve njihovih načrtov!

vzorcu, hitro in pravilno izvrši dano delo, ali pa izredno produktivno sposobnost, s katero učenec samostojno napravi in izvrši načrt.

Dodim išče rokodelc, obrtnik, s svojim izdelkom le prozačno korist in praktično uporabo ter so umetnik merodajni le vedki lepoti in umetnosti, služi učencem kiparsko-rezbarske šole dvema gospodručima silama: koristi in lepoti ter zavzema tako posreduječe mesto med navadnim rokodelcem in umetnikom. Zdržujoc v neki srednji meri nalogi obes: praktično korist in zabavno lepotu. Vedno pa polaga na tehnici koristi in lepotu glavno težo na praktično stran v dvojnem pomenu: 1. učenec se mora navaditi praktičnega, hitrega in točnega dela; 2. učenec se mora naučiti praktično računati z materialom in časom ter delom.

Do teh misli sem prišel po sledenem izkuštvu: večkrat se pripeti, da učenec, absolvent obrtne šole opusti svoj poklic in si polše drugo delo brez ozira na to, da je s šolanjem na obrtni šoli izgubil toliko let ter povzročil državi in staršem občutne stroške. Zakaj to? Ker je primezel s obrtne šole premašalo samostojnosti in praktičnega znanja. Ako pride tak učenec k mojstru vprašati za delo, je prvo vprašanje: Kje si se izučil? Odgovor »z obrtne šole« je dovolj, da ga mojster takoj odkloni, rekoč: »Imel sem jih že več z obrtne šole, a nobenega nisem mogel ra-

stanu in šolstva. smo uverjeni o častni izvoliti enotne kandidatne liste, ki jo je soglasno sklenil širji sosvet, v katerega imenu izdajamo ta proglaš!

Zato smo si izbrali kot kandidate tovarišice in tovariše, ki imajo te sposobnosti in ki imajo voljo za to delo!

Kot svoje zastopnike smo izbrali tovarišice in tovariše, ki nam jamčijo s svojimi osebami, da bodo zastopali interese vseh kategorij šol in učiteljstva enako, kakor jih bo označevalo učiteljstvo potom svoje organizacije. Oni nam jamčijo, da bodo vedno v čim tesnejšem kontaktu z organizacijo, zato je dolžnost vsakega organiziranega člana, da priporove organizaciji do častne izvolitve njenih kandidatov! Kandidati nam jamčijo, da bodo z enako vnemo zastopali šolstvo in učiteljstvo osnovnih ali meščanskih šol, učiteljice ženskih ročnih del, otroške vrtnarice, učiteljice zabavničke, učiteljstvo za abnormalno deco itd. Četudi sami slučajno ne pripadajo dotični kategoriji.

Vodstvo organizacije je uvidelo nujno potrebo enega zastopnika izmed učiteljstva obmejnega šolstva v višjem šolskem svetu, zato je točot izvedlo tudi to nujno in upravičeno potrebo.

bitti, ker delajo prepočasi. Kar se mora pri meni izgotoviti v dveh dneh, potrebujejo na obrtni šoli štirinajst dni ali celo mesec. Pri tem pa ne smemo prezreti obtežilne okolnosti, da vrlada i pri mojstribi i praktičnih pomočnikih neka anizmožnost proti obrtni šoli sploh, neka konkurenčna ljubosumnost, češ, v naši delavnici se učenec še bolje iznudi nego na obrtni šoli. Zato pa mojstri iz principa več zahtevajo, nego bi smeli od začetnika, samo da bi označili obrtno šolo kot nepraktično. Potem ni čudno, da mora učenec obrtne šole brez praktične podlage samostojnosti obupiti in se poprijeti drugega dela.

Dandanes ni več tako kakor pred 40. leti. Delo se je enostavno naročilo in vprašalo za ceno šele potem, ko je bilo delo že dovršeno. V sedanjem času je drugačje! Vsak naročnik hoče najprej vedeti za ceno in se potem obrne še na druge tvrdke in naroči pri najcenejšem ponudniku. Današnja konkurenca zahteva torek od učenca posebne praktične izobrazbe, sposobnosti za konkurenčno delo. Zategadel je tudi neobhodno potrebno, da se učenec že začetkom v delavnici opozarja na cene materiala in cene dovršenega dela. Tako se učenec že v šoli navadi, zahtevati primerno ceno za naročeno delo. Doslej se je ta praktična stran pouka vse premalo vpoštevala po šolah.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Pedagoško-didaktične smernice kiparsko-rezbarskega pouka.

Napisal prof. Alojz Repič.

Tekom mnogoletnega poučevanja na obrtni šoli sem zasledoval napredovanje gojencev in učenek posameznih pedagoško-didaktičkih metod na različno nadarjenost in različen značaj učencev. Na drugi strani nisem mogel prezreti novih in težkih zahtev, ki jih stavlja izpremenjeno in moderno življenje na absolventa obrtne šole. Na teh poljih opazovanja pridobljena izkušnja so me dovedla do spoznanja splošnih pedagoško-didaktičkih načel, ki jih mora uvaževati tudi vsak drug učitelj kiparsko-rezbarske stroke, aka hoče vzgojiti iz učenca dobrega in praktičnega pomočnika ter samostojnega mojstra.

Opravilnosti podanih, iz izkušta posnetih misli, me je prepričala njih uspešnost sama, ponovno so mi pa tudi potrdili to učenci in mojstri, kajti na podlagi teh načel se mi je posrečilo s trditim poukom učence v kiparski in rezbarski stroki izvežbati do tolke praktične popolnosti,

da so jih mojstri z veseljem sprejemali v svoje delavnice kot spretne in samostojne pomočnike.

Navedene misli priporočam, da jih tudi vsak učitelj-tovariš praktično preizkus in mi prijavi svoje opombe.

Učitelj ne sme nikdar prezreti bistva pouka, namena, materiala, sredstev (orodja) lastnega pouka. Bistvo vsakega pouka obstoji namreč v ponavljaju. Učitelj ponavlja z učencem tollko časa kako vsebino ali delo: 1. da se mu vtišnejo v spomin trojne, zanesljive predstave; 2. da dobre te predstave s ponavljanjem ročne vajenčno in umerjeno v oblast in popolno spremnost mišic, da se v delu vedno in istočasno uredstvujejo točna predstava in enako točna poteka, gib, mišič v rokah. S ponavljanjem, vajo, se vežbata torej vedno spomin, razum in estetični občutek in z mišicami delujejoča roka obenem. Kako važno je, ozirati se vedno na oboje, sledi že iz dejstva, da imajo nekateri ljudje kot kritiki izvrsten umetniški spomin in okus, a njih neizvrgati ali neizvežbne mišice rok ne znajo narisati niti najpriprostejše oblike.

Namen kiparsko-rezbarskega pouka je, z vežbanjem očesa in roke, s ponavljanjem gotovih vidnih predstav in ročnih vaj in gotovem času (n. pr. v treh letih) razviti učenčeve sposobnost in sicer po nadarjenosti, ali samo reproduktivno sposobnost, da po naročlu in predlogu,